

WPFG VOORUITBLIK

NEW YORK 2011

WWW.WPFG.NL

15.000 Atleten

65 Verschillende sporten

26 augustus - 5 september 2011

HISTORIE WPFPG

The World Police and Fire Games

De historie

Inmiddels zijn er dertien edities van de World Police & Fire Games (WPFPG) geweest. Ooit is de WPFPG in 1985 begonnen in California, als verlengstuk van de California Games. Vier jaar later deed Nederland in Vancouver voor de eerste keer georganiseerd mee. Er waren zo'n 75 deelnemers en de ervaringen waren zo goed dat Nederland daarna een graag geziene deelnemer op dit sportevenement werd. De inmiddels opgeheven Stichting WPFPG Nederland heeft de coördinatie van de deelname lange tijd voor haar rekening genomen, totdat de Nederlandse Politie Sport Bond deze verantwoordelijkheid naar zich toe trok.

Uitschieters in de al lange historie van de WPFPG zijn Melbourne, Calgary en Adelaide. Goed georganiseerde evenementen, mooie openingsceremonies en een prima deelname vanuit Nederland. De andere edities waren wisselend van aard. Zo kende Barcelona in 2003 een prachtige openingsceremonie, maar werd de verdere organisatie vooral afgedaan met de ditmaal Franse slag. De stad Quebec presenteerde in 2005 veruit de slechtste openingsceremonie en die werd voor iedereen een tegenvaller. Zo zijn er in de geschiedenis van de WPFPG pieken en dalen. Veel werd er in 2009 van Vancouver verwacht. Jammer was het dat de kredietcrisis zand in de machine gooide en er een rem kwam op de aanmeldingen. Vancouver wilde het grootste sportevenement ter wereld worden, maar door de tegenvallende aanmeldingen kwam het er helaas niet van. Die eer zal wellicht ten deel vallen aan New York, waar 18.000 deelnemers worden verwacht. Een regelrecht record voor een sportevenement

De missie van de wereldorganisatie is als volgt geformuleerd:

“The mission of the organization is to create community interaction and awareness, educate children on the benefits of sport, and develop camaraderie between members of the emergency services from around the world. In an effort to develop a better rapport with the local community, all host cities are required to create and implement a legacy program that will leave a lasting, positive impact, upon the community they serve.

De spelen worden om het jaar gehouden, achtereenvolgens gebeurde dat in:

- o 1985: San Jose, Californië, V.S.
- o 1987: San Diego, Californië, V.S.
- o 1989: Vancouver, Canada
- o 1991: Memphis, Tennessee, V.S.
- o 1993: Colorado Springs, V.S.
- o 1995: Melbourne, Australië
- o 1997: Calgary, Alberta, Canada
- o 1999: Stockholm, Zweden
- o 2001: Indianapolis, V.S.
- o 2003: Barcelona, Spanje
- o 2005: Québec, Canada
- o 2007: Adelaide, Australië
- o 2009: Vancouver, Canada

In 2011 zijn de spelen in New York (<http://www.2011wpfg.org>), terwijl ze in 2013 in Belfast zullen worden gehouden.

Sinds Vancouver (1989) doet Nederland georganiseerd mee aan de wereldspelen. Vanuit de Nederlandse Politie Sport Bond (NPSB) is ooit een Stichting geformeerd om de geldstromen met de NPSB gescheiden te houden. Een aantal jaren geleden werd de Stichting opgeheven en werd de organisatie ondergebracht bij de NPSB. Door het gewijzigde beleid bij de NPSB is de organisatie inmiddels weer op eigen benen komen te staan en is de oprichting van een nieuwe Stichting aanstaande. De nieuwe statuten van de NPSB geven daartoe de mogelijkheid niet meer. De organisatie van de WPFNG is immers in de huidige vorm niet een organisatie voor de politie sec, maar tevens voor de brandweer en de douane.

De stand van zaken

Inmiddels heeft zich een nieuwe commissie gevormd die bestaat uit:

Wim de Rooij (voorzitter)

Dirk de Jong (secretaris)

Foeke Wagenaar (penningmeester).

Zij zullen tevens in die functies het bestuur vormen van de nieuw op te richten Stichting WPFNG Nederland. De commissie komt iedere maand voor een vergadering bijeen. Inmiddels heeft de Brandweer Sportbond Nederland zich bij de organisatie aangesloten. Vanuit het bestuur van die bond nemen Erwin Bartels en Dick Nap deel aan de vergaderingen. Vanuit de douane heeft Geert Meijer zich aangesloten.

Op meerdere fronten wordt er hard gewerkt aan de voorbereiding voor deelname aan de WPFNG New York 2011. De verwachting is dat de deelname groot zal zijn, aangezien deze editie van dit wereldsportevenement precies valt in de periode dat de aanslag op de 'Twin Towers' herdacht zal worden.

In Klundert wordt op dit moment gewerkt aan de deelname van het politievoetbalteam dat al eerder meedeed aan de WPFNG en diverse medailles won. Zoals het er nu naar uitziet zullen er in dit verband enkele tientallen sporters en supporters meegaan.

In Amsterdam is er een gezamenlijk initiatief vanuit politie en brandweer om, met steun van de gemeente, een grote delegatie op te zetten. Men streeft naar een honderd deelnemers, die onder bepaalde voorwaarden kunnen meedoen. De voorwaarden worden door de lokale organisatie bepaald en voor meer informatie kunnen de Amsterdamse politie- en brandweermensen terecht bij hun eigen interne media. En natuurlijk zijn er daarbuiten veel individuele collega's, die graag willen meedoen aan de WPFNG.

2.1 De financiën

De NPSB reserveerde vanuit haar begroting de benodigde gelden voor de organisatie van de deelname aan de WPFNG. De bijdrage voor de organisatie voor New York is inmiddels drastisch verminderd. Doordat Ter Hoeve Uitgevers optreedt als sponsor is de organisatie voor 2011 gegarandeerd. Naar aanvullende sponsoring wordt gezocht.

2.2 Diversiteit in korpsbeleid

De deelname aan de WPFNG is vanuit de politiekorpsen heel divers geregeld. Sommige korpsen verlenen een subsidie en die varieert al per korps. Andere korpsen geven hun deelnemers geen enkele financiële ondersteuning, wat voor die deelnemers het financiële plaatje een stuk duurder maakt. Het wekt het door de individuele deelnemers werven van sponsorgelden in de hand.

Ook ten aanzien van het geven van faciliteiten liggen de korpsen niet op één lijn. Zo kan het gebeuren dat de ene deelnemer volledig in diensttijd aan de WPFNG deelneemt en de ander dat in eigen tijd moet doen. De verhouding hierin is zoek, aangezien de politisporters hun korps en de Nederlandse politie in het buitenland vertegenwoordigen.

Introductie

BRANDWEER

De Nederlandse brandweerwereld voelt zich sinds 11 september 2001 meer dan ooit tevoren met de Amerikaanse, meer specifiek New Yorkse brandweer verbonden. Het is daarom dat het bestuur van de

Brandweersportbond Nederland volmondig 'ja' heeft gezegd toen zij door het WPFGB-bestuur werd uitgenodigd mee te werken aan een historisch grote Nederlandse afvaardiging naar deze 'Olympische Spelen voor hulpdiensten'. Namens de BSN participeren de bestuursleden Dick Nap (sportinstructeur van diverse brandweerkorpsen in Nederland) en Erwin Bartels (regionaal sportfunctionaris van de Veiligheidsregio Utrecht) in de voorbereidingen aan de WPFGB. De ervaring van de BSN met de WPFGB is niet groot: de bond ziet het stimuleren en faciliteren van nationale sportactiviteiten voor het door brandweermensen als primaire taak. Aan een groot evenement op een bijzonder moment en bijzondere plaats werkt de BSN echter graag mee. Overigens heeft de BSN in het verleden wel regelmatig deelname aan de 'monodisciplinaire' World Firefighter Games (WFG)

gefaciliteerd die ook om het jaar plaatsvinden, maar dan op de 'even' jaartallen.

De WPFGB van 2011 zullen een evenement worden dat iedere deelnemer zich nog lang zal herinneren. Wij, als BSN, willen voor zoveel mogelijk brandweermensen deze herinnering mede mogelijk maken en daarom iedere brandweerman of -vrouw van Nederland oproepen zich aan te melden voor deze Spelen.

WPFG BESTUUR

Bestuur Stichting World Police and Fire Games Nederland

Voorzitter: Foeke Wagenaar

Zijn laatste functie bij de politie was korpschef van de regio Fryslân. Hij is inmiddels met pensioen. Aanwezig was hij als deelnemer bij de WPFG in Adelaide en als vertegenwoordiger van de Raad van Hoofdcommissarissen bij de WPFG in Vancouver. Hij heeft een uitgebreide bestuurlijke ervaring in de sport en was onder meer voorzitter van de Nederlandse Politie Sportbond.

Secretaris: Dirk de Jong

Hij is sinds mei 2010 met pensioen. Zijn laatste functie was Hoofd Regionale Motorpoule Regio Utrecht.

Sinds 1972 heeft hij zitting gehad in de besturen van diverse politietsportverenigingen, zowel lokaal als landelijk, RSODU, CRS west en UPS. De laatste 10 jaar was hij secretaris van de NPSB. Hij was organisator van vele politietsportwedstrijden en trad op als begeleider van politietsporters naar buitenlandse wedstrijden

Penningmeester: Wim de Rooij

Hij kent de WPFG als geen ander en organiseert sinds 1989 de deelname vanuit Nederland. Verder was hij ruim dertig jaar bestuurslid van de Nederlandse Politie Sport Bond. Wim is vanuit het politiekorps Rotterdam-Rijnmond gedetacheerd bij de Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond, waar de blauwe kleuren van de politie en de rode van de brandweer bij elkaar komen.

Het bestuur wordt versterkt door de bijdragen van een tweetal vertegenwoordigers uit het bestuur van de Brandweer Sportbond Nederland, te weten:

• Erwin Bartels

Hij is sinds kort werkzaam als functionaris Sport bij de Veiligheidsregio Utrecht en tevens werkzaam als ploeginstructeur bij brandweer Utrecht. Hij heeft vanaf 1993 tot heden deelgenomen aan diverse WP&FG en WFG evenementen in Engeland, Canada, Zuid-Afrika en Nieuw Zeeland op de onderdelen wielrennen, mountainbiken, hardlopen (10km en 1/2 marathon) en crossloop. Ook heeft hij deelgenomen aan diverse nationale brandweerwedstrijden op diverse disciplines en weet dus derhalve hoe het er in de praktijk aan toe gaat. Erwin is sinds enkele jaren bestuurslid en houdt zich voornamelijk bezig met alle loop- en fiets gerelateerde sporten. Daarnaast coördineert hij de landelijke brandweer sportevenementen en is hij verantwoordelijk voor de website van de brandweersportbond.

• Dick Nap

Hij is bestuurslid van de Brandweer Sport bond Nederland. Hij is een specialist op het gebied van sportinstructie. Hij werkt onder andere als sportinstructeur voor diverse korpsen in het midden van het land. In het verleden is hij ook IBT-docent bij de politie geweest.

Vanuit de douane wordt het bestuur ondersteund door:

• Geert Meijer.

Hij is Teamleider bij de Douane Rotterdam. Voor de Douane is hij de convenantpartner binnen het HARC-team (Samenwerking tussen de Douane, Zeehavenpolitie en de FIOD. Hij heeft 1991 voor het eerst deelgenomen aan de WPFG en is na die tijd regelmatig mee op reis geweest. (Tennessee, Colorado, Barcelona, 2x Canada, Australië).

WEDERZIJDSE VERWACHTINGEN

De Stichting WPFNG Nederland kunt U aanspreken op de volgende onderwerpen:

1. Door middel van het maken van nieuwsbrieven en het uitwisselen van informatie streeft het bestuur er naar een bindende factor tussen de (kandidaat)deelnemers te zijn.

2. In de voorbereiding op de WPFNG:

1. Heeft het bestuur contact met de organisatie in New York over de organisatie van de spelen en de omstandigheden en voorwaarden van deelname.

2. Heeft het bestuur contacten met de Nederlandse vertegenwoordiging in New York over de wijze waarop eventuele problemen van de deelnemers moeten of kunnen worden aangepakt.

3. Zorgt het bestuur voor de samenstelling van het kledingpakket voor representatieve doeleinden, zoals openings- en sluitingsceremonie. Daartoe worden deelnemers in de gelegenheid gesteld op daarvoor aangegeven dagen de kleding te passen voor de juiste maatvoering.

4. Zorgt het bestuur voor ondersteuning bij het invullen van het 'entry form'.

5. Inventariseren het bestuur de mogelijkheden van vervoer naar New York, huisvesting en vervoer ter plaatse etc.

3. Tijdens de WPFNG:

1. Verleent het bestuur ondersteuning bij de registratie in New York.

2. Ondersteunt het bestuur bij eventuele problemen op sportief gebied (bijvoorbeeld het maken van bezwaarschriften).

3. Verleent het bestuur ondersteuning bij eventuele problemen op allerlei ander gebied (bijvoorbeeld het inschakelen van de Nederlandse vertegenwoordiging bij verlies of diefstal paspoort).

4. Verstreckt het bestuur informatie over het verblijf, de deelname en de wedstrijdresultaten van de deelnemers op de website.

Het bestuur van de Stichting WPFNG Nederland verwacht van de deelnemers het volgende.

1. De deelnemers maken melding van het feit dat zij zich willen inschrijven dan wel dat zij zich hebben ingeschreven

2. De deelnemers melden bij afwijkingen van de gezamenlijke vlucht de dag van aankomst en vertrek en de daarbij behorende tijdstippen en vluchtnummers

3. De deelnemers melden de plaats van verblijf

4. De deelnemers melden plaats, datum en tijd van de wedstrijden

5. De deelnemers melden de door hen behaalde resultaten

6. Voor representatieve gelegenheden, zoals openings- en sluitingsceremonie, zijn zij gekleed in het door het bestuur vastgestelde kledingpakket

Het niet informeren van het bestuur betekent automatisch dat men niet kan rekenen op de steun van de WPFNG-organisatie.

Wanneer de deelnemers niet in het bezit zijn van het vastgestelde kledingpakket, dan wel dit pakket niet (wensen te) dragen betekent dit in voorkomende gevallen uitsluiting van de Nederlandse delegatie en zal bijvoorbeeld men op eigen gelegenheid aan de openingsceremonie moeten meedoen.

Kosten

Het kledingpakket zal tegen een zeer gereduceerde prijs worden aangeboden. De overige diensten vanuit de WPFNG-organisatie zijn kosteloos.

NEW YORK

The city that never sleeps

Zonder enige twijfel is New York de stad der steden. De stad trekt ieder jaar weer miljoenen mensen die de metropool New York met hun eigen ogen willen zien.

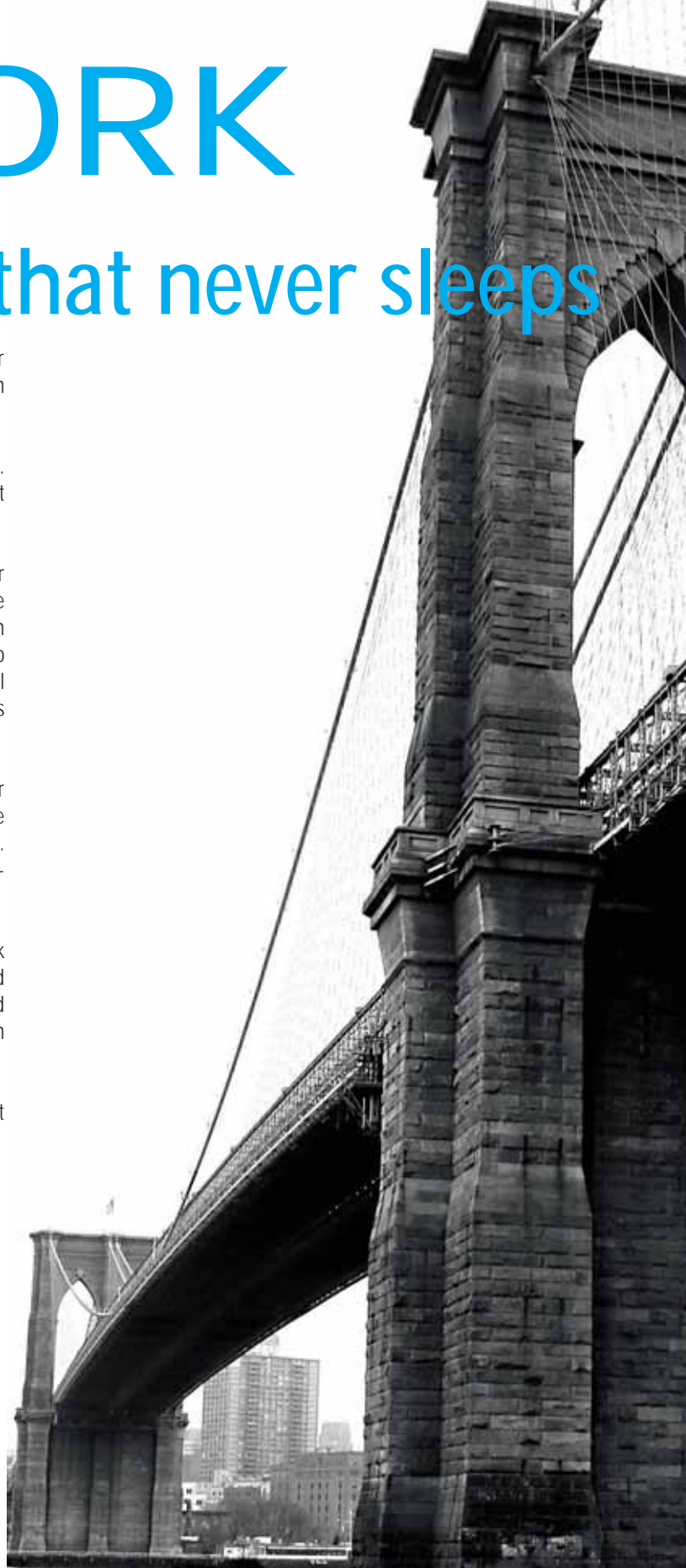
Dit is de stad van Wall Street beurshandelaren, het Vrijheidsbeeld en 9/11. 's Zomers is het er bloedheet en 's winters ijskoud. Zelfs het weer is constant in beweging in New York.

Hoe lang je ook wilt blijven, tijdens je verblijf New York zul je ontdekken dat er altijd wel wat anders te doen is of iets nieuws te ontdekken valt. Sommige dingen veranderen echter niet en blijven leuk, hoe clichématig ze ook mogen klinken. Ga een rondje joggen in het uitgestrekte Central Park of neem een foto van de Statue of Liberty. Bovenop het Empire State building staan wil natuurlijk iedereen en wie heeft er nou niet altijd al van gedroomd om, net als op tv, met een armgebaar een gele taxi aan te houden?

New York is daarnaast de stad van continu vermaak. Iedere avond zijn hier filmpremières en musicals, balletuitvoeringen, theaterstukken, beroemde opera's of is er wel een geweldige party in een van de vele clubs. Straatmuzikanten spelen in portieken en op de pleinen treden pantomimespelers en komedianten op.

Bijna ieder ras, elke natie en duizend verschillende talen zijn in New York vertegenwoordigd. Deze mix is erg speciaal, nergens anders in de wereld vind je iets vergelijkbaars. Niet voor niets vinden de New Yorkers, die hun stad liefdevol de 'Melting Pot' noemen, zichzelf net iets meer bijzonder en uniek dan de rest van het gepeupel op deze aardbol.

Naar New York gaan is meer dan een reis alleen, het is een ervaring! Hier moet je minstens één keer in je leven zijn geweest. Denk groot, denk New York!

Het Empire State Building blijft de populairste plek om New York uit de hoogte te zien. Een andere 'highlight', het General Electric Building, is vaak onderbelicht. Dit gebouw maakt deel uit van Rockefeller Center. Het dak van dit bijzondere gebouw is ruim 20 jaar gesloten geweest, maar sinds 2005 kun je hier weer terecht voor een fenomenaal uitzicht op het Central Park en, hoe kan het ook anders, het Empire State Building! Bijzonder is de kraakheldere glazen wand waardoor je prachtige foto's kunt nemen zonder dat je naar beneden kunt vallen. New York is onderverdeeld in vijf verschillende stadsdistricten. Allemaal zijn ze uniek en zeker een bezoekje waard tijdens je verblijf.

The Bronx

In het noorden van de stad ligt de The Bronx, door de rivier de Harlem gescheiden van Manhattan. Vroeger was dit gedeelte van New York een no go area. Vervallen wijken en rondhangende bendes maakten van deze regio de zwarte vlek van de stad. De laatste tijd echter is er stevig geïnvesteerd in deze wijk, waardoor het een echte aanrader is om een dagje te stappen langs de vele antiekwinkeltjes en galerijtjes van beginnende kunstenaars. Voor de sportfanaten is een match bijwonen van de honkballende New York Yankees ook zeker de moeite waard. Door de aanplanting van parken en pleintjes is 25% van the Bronx groen. Ook de Botanische Tuin is oogverblindend mooi en zeker een must tijdens een stadswandeling, net als de Zoo in Bronx Park, een van de oudste en mooiste dierentuinen ter wereld.

Queens

Dit is het grootste van de vijf delen van de stad en heeft de meeste nationaliteiten ter wereld. Hier is de grootste concentratie Grieken te vinden. Deze regio heeft ook een Colombiaanse wijk met leuke restaurantjes en nachtclubs.

Manhattan

De straten in Manhattan lopen allemaal mooi kaarsrecht met haakse kruispunten en straten die enkel nummers hebben in plaats van namen. Denk maar aan 5th Avenue. Leuk om weten is dat de Streets van oost naar west lopen en de lanen (Avenues) van noord naar zuid. Oorspronkelijk bedoeld om de Europeanen die geen Engels spraken makkelijker hun weg te laten vinden. Het stadsdeel ligt tussen twee rivieren, waardoor het verbonden is door middel van bruggen en tunnels met de andere districten van New York. Het zakelijke centrum is gevestigd in Lower Manhattan. In Wall Street zijn de grootste banken en de beurs New York Stock Exchange en NASDAQ aanwezig. De wolkenkrabbers en gigantische kantoorgebouwen zijn zeker een bezoekje waard. Belangrijke bezienswaardigheden zijn het Empire State Building, Chrysler Building, Trump Tower en de voormalige WTC-torens, ground zero.

Brooklyn

Dit gedeelte van de stad kan alleen bereikt worden via de Brooklyn Bridge die al sinds 1883 Manhattan verbindt met de rest van New York City. Het merendeel van de inwoners zijn van Joodse afkomst. Aanraders hier zijn de Brooklyn Botanic Garden en Prospect Park Zoo.

Staten Island

Staten Island is een eilandje nabij de New Yorkse havens en het verste weg van het centrum. Met zijn 400.000 inwoners is het tevens het minst bevolkte deel van de stad. Alle voorbijvarende schepen zien het Vrijheidsbeeld op dit schiereilandje liggen als ze de New Yorkse havens binnenkomen. Dit samen met de prachtige skyline is een fenomenaal gezicht. Zo zie je dat deze wereldstad echt voor iedereen iets in petto heeft, jong of oud.

KUNST IN THE BIG APPLE

Museum of Modern Art

Het meest befaamde en toonaangevende museum voor moderne kunst ter wereld is zeker het MoMA. Alle takken van de kunstboom zijn hier aanwezig. Van fotografie, film, architectuur tot natuurlijk en voornamelijk de twintigste eeuwse schilder- en beeldhouwkunst. Van Gogh, Monet, Andy Warhol en Picasso zijn maar enkele namen van kunstenaars die hier tentoongesteld worden.

Metropolitan Museum of Art

Ook dit is met zijn 2,5 miljoen kunstwerken één van de belangrijkste musea ter wereld. De collectie telt een zeer grote diversiteit, van Vlaamse primitieven tot manuscripten uit de oudheid en Afrikaanse beelden. Zeker de moeite om te doen, al kom je in dit doolhof ogen tekort en is het bijna niet in één dag te doen.

Relax in the city

Midden in de stad omgeven worden door groen en rust, het kan in Central Park. Het stadspark in hartje New York heeft een oppervlakte van zo'n 350 hectare. Je kan er rustig keuvelen op een bankje langs de verschillende wandelpaden, naar het beroemde Kasteel van Belvedere gaan of langs de Strawberry Fields lopen tot je aan het monument komt ter ere van Beatle John Lennon. De verschillende New Yorkers kan je hier ook aan het werk zien tijdens hun dagelijkse jogging of hun meditatie tussen het groen.

Broadway

Relaxen is niet alleen de rust opzoeken, maar ook heerlijk wegdromen tijdens één of andere theatervoorstelling in de buurt van het drukke Times Square. In het Broadway Theatre District vind je niet alleen de beroemde theaters met de topproducties, maar ook diverse cinema's, trendy bars en restaurants, hotels, etc. Heb je de kans om eens een première mee te maken van een Hollywood kaskraker, dan is het aan te raden om eens een kijkje te nemen langs de rode loper en kennis te maken met de sterren van het witte doek. Midden in deze chaos vind je de schitterende Saint Patrick's Cathedral, genoemd naar de patroonheilige van Ierland.

GESCHIEDENIS NEW YORK

New York behoorde vroeger aan de Nederlanders. In 1621 kwamen de eerste Hollandse pelshandelaren naar dit eiland. In 1626 arriveerde een Nederlands schip van de West-Indische Compagnie bij het eiland Manhattan in New York. De opvarenden wilden de bonthandel van deze compagnie in de Hudson-vallei beschermen. Ze noemden de plaats Nieuw Amsterdam. In 1628 kocht Peter Minuit Manhattan van de Indianen voor snuisterijen ter waarde van 60 gulden. In 1653 werd er een muur gebouwd ter bescherming tegen de indianen. De aangrenzende straat werd de Walstraat (Wall Street) genoemd. In 1664 viel Nieuw Amsterdam in handen van de Engelsen, die het New York noemden naar de hertog van York.

INDIAANSE PREHISTORIE EN NIEUW NEDERLAND: 1613-1664

In de geschiedenis van New York City zijn de Algonkian sprekende Lenni-Lenape indianen de oorspronkelijke bewoners van het eiland Manhattan. Lenape's in kano's ontmoeten in 1524 de Italiaan Giovanni da Verrazzano, de eerste Europese ontdekkingsreiziger die New York Harbor aandeed. Giovanni da Verrazzano noemde de plaats Nouveau Angoulême, ter ere van de Franse koning Frans I in wiens dienst hij was. Hoewel Verrazzano New York Harbor exploreerde, wordt aangenomen dat hij niet verder voer dan de brug die nu zijn naam draagt, maar terug zeilde, de Atlantische Oceaan op. Pas met de reis van Henry Hudson, een Engelsman in dienst van de Vereenigde Oostindische Compagnie werd het gebied in kaart gebracht. Hudson ontdekte Manhattan op 11 september 1609 en voer de stroom op die nu zijn naam draagt, de Hudson, tot hij aankwam op de plaats van de huidige hoofdstad van de staat New York, Albany.

ENGELSEN EN DE AMERIKAANSE REVOLUTIE: 1665-1783

Deze periode ving aan met de Engelse overname van het Nederlandse Nieuw-Amsterdam en Nieuw-Nederland in 1664. In 1673 kreeg Nederland het weer even in bezit, met als laatste gouverneur Peter Stuyvesant. Al snel na de naamsverandering in Nieuw-Oranje werd het, bij de vrede van Westminster, in november 1674 een laatste maal aan de Engelsen overgedragen, in ruil voor het huidige Suriname. In 1720 werd de eerste scheepswerf gebouwd. Scheepsbouw was destijds een belangrijke bron van inkomsten.

Naarmate de in New York en de omliggende gebieden zich ontwikkelden, groeiden er onafhankelijkheidsgevoelens onder sommigen, maar het gebied was sterk verdeeld in haar loyaliteiten. Het gebied van het moderne New York vormde het toneel van de New York Campaign (1776), een reeks belangrijke veldslagen in de vroege Amerikaanse onafhankelijkheidsoorlog. Na een vroeg succes in deze campagne werd de stad het politieke en militaire centrum van Britse operaties op Noord-Amerika. Nathan Hale werd in Manhattan opgehangen na de Slag van Long Island. Daarbij begonnen de Britten de meerderheid van de Amerikaanse krijgsgevangenen aan boord van gevangensschepen in Wallabout Bay in Brooklyn onder te brengen. Op deze gevangensschepen verloren meer Amerikanen hun leven door verwaarlozing dan er stierven in alle gevechten in deze oorlog samen. New York liep tweemaal zware schade op door branden met een verdachte oorsprong tijdens de Britse bezetting, die volgde op de Slag van Brooklyn aan het begin van de Amerikaanse onafhankelijkheidsoorlog. Deze bezetting duurde tot 25 november 1783. George Washington keerde op deze 25ste november terug naar de stad terwijl de laatste Britse troepen de Verenigde Staten verlieten.

Bijna een eeuw werd deze dag lokaal wijdverspreid gevierd als "Evacuation Day". Het Continental Congress kwam in New York City samen onder de Artikelen van de Confederatie.

ONAFHANKELIJKHEID EN DE KOMST VAN DE IEREN: 1784-1854

New York City werd de eerste hoofdstad van de nieuw gevormde Verenigde Staten op 13 september 1788 onder de Constitutionele Conventie van de Verenigde Staten. Op 30 april 1789 werd de eerste President van de Verenigde Staten George Washington geïnaugureerd in Federal Hall aan Wall Street. New York City bleef tot 1790 de hoofdstad van de jonge republiek, waarna deze eer Philadelphia te beurt viel.

New York groeide uit tot een economisch centrum, eerst als het resultaat van het beleid en de daden van Alexander Hamilton, de eerste Secretary of the Treasury en later door de opening van het Eriekanaal in 1825. Na de Amerikaanse onafhankelijkheidsoorlog vestigden duizenden, voornamelijk New England Yankees, zich in de stad. Ze waren met zoveel dat tegen 1820 de stad haar vooroorlogse populatie ver had overtroffen. De inwoners behoorden grotendeels tot de middenklasse, met een groeiende bovenklasse en stamden voor de volle 95% van Amerikaanse ouders af. Economisch ontwikkelde New York zich als een krachtig centrum van artisanale en ambachtelijke activiteit, terwijl haar bank- en commerciële sector al snel voor een tijd dominant werd in de Verenigde Staten. Tijdens de periode 1800-1840 groeide de stad in weelde en macht en nooit zou de stad nog zo'n fundamentele samenleving omvatten van overwegend Amerikaansgeboren burgers.

New York was een stabiele protestantse Amerikaanse middenklasse maatschappij, die bestond uit brokers, gildeleden, bankiers, ambachtslieden, handwerkers, handelaren, schippers, winkeliers en goed betaalde arbeiders. Allen werkten in een vroeg republikeinse omgeving van vrijwillige brandweerslieden, burgerwachten en andere civiele organisaties. Plots werd deze samenleving in de 1840's overspoeld door duizenden, meestal analfabete, ongeschoolde katholieke Ieren, die de landbouwcrisis in hun thuisland ontvluchtten. De sociale verandering liet New York op haar grondvesten beven. Doordat de bureaucratische civiele structuren van vandaag ontbraken stortte de stadsinfrastructuur, die steunde op een vrijwilligersnetwerk van gelijkdenkende individuen, in elkaar. De oorspronkelijke netwerken legden zich nu toe op het beschermen van de buurten van de in oorsprong Amerikaanse stadsburgers tegen de Ierse Amerikanen. De Ieren vormden bendes om zichzelf te beschermen. De criminaliteit steeg toen competitieve etnische vrijwilligersgroepen wedijverden voor de controle over de gemeentelijke steun en haar brandbestrijding-, hygiëne-, afval- en politie- voorzieningen.

Tammany Hall begon aan invloed te winnen met de steun van de Ierse immigranten, wat in 1854 uitmondde in de verkiezing van de eerste Tammany burgemeester, Fernando Wood.

TAMMANY EN CONSOLIDATIE: 1855-1897

Deze periode startte met de inauguratie van Fernando Wood als de eerste burgemeester van Tammany Hall, die de stad tijdens deze periode zou domineren. Tammany Hall was een netwerk van de lokale Democratische Partij die dreef op en al snel gedomineerd werd door Rooms-katholieke Ieren. Tijdens de 1ste helft van de 19e eeuw had de stad een nieuwe transformatie ondergaan door de Ierse immigratie. Een visionair stadsplanningvoorstel, het Commissioners' Plan van 1811, bracht een stratenraster over het hele eiland Manhattan. De opening van het Eriekanaal verbond de Atlantische haven met de uitgebreide landbouwmarkten van het Mid-Westen van de Verenigde Staten

en Canada. Daardoor had New York City tegen 1835 Philadelphia voorbijgestoken als grootste stad van de Verenigde Staten. Leden van de oude handelsaristocratie, die tegemoet wensten te komen aan de nood voor open ruimte in de stad, ijverden voor een Centraal Park. In 1857 werd een ontwerp-wedstrijd uitgeschreven. Central Park werd het eerste landschapspark in een Amerikaanse stad.

Tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog (1861-1865), leidden de sterke commerciële banden van de stad met het zuiden, haar groeiende migrantenbevolking en de ontevredenheid omtrent de conscriptie, tot verdeelde sympathie voor zowel de noordelijke Unie als de zuidelijke Confederatie. Dit leidde in de dienstplichtrellen of Draft Riots van 1863, een van de grootste civiele opstanden in de Amerikaanse geschiedenis.

Na de Burgeroorlog nam het aantal uit Europa afkomstige immigranten sterk toe. New York werd de eerste stop voor miljoenen mensen die een nieuw en beter leven in de Verenigde Staten zochten. Het in 1886 opgerichte Vrijheidsbeeld staat symbool voor deze immigranten. Deze Europese en Aziatische groepen hokten vaak samen in eigen etnische wijken wat tot het ontstaan leidde van wijken als China Town, Little Italy en Little Germany. De nieuwe migranten brachten naast verdere sociale opheffing, criminele organisaties uit de oude wereld mee, die al snel door de reeds corrupte gemeentelijke politieke machine van Tammany Hall drongen. Dit terwijl Amerikaanse industriebonzen de immigrantenmassa verder exploiteerde met steeds lagere lonen en benepen leefomstandigheden. Een stad van huurhuizen gevuld met goedkope buitenlandse arbeiders uit dozijnen naties, vormde al snel een broeiuw van revolutie, syndicalisme, gangsterpraktijken en vakbonden. In respons zetten de bovenklassen knokploegen, georganiseerde misdaadbendes, strenge overdadige controles en politieke onderdrukking in om de groepen te ondermijnen die zich naar hen weigerden te schikken. Groepen zoals de antikapitalistische vakbond de Industrial Workers of the World (IWW), in oorsprong Amerikaanse organisaties zoals de American Protestant Association, en hervormers van alle kleuren werden hevig onderdrukt, terwijl criminele bazen die te onafhankelijk werden verdwenen.

DE VROEGE 20STE EEUW: 1898-1945

Deze periode ving aan met de samenvoeging van de vijf stadsdelen in 1898. Manhattan en de Bronx waren één county maar twee aparte boroughs die werden samengevoegd met de drie boroughs Queens, Brooklyn en Staten Island. Deze werden afgescheurd van de aangrenzende counties om een nieuwe gemeentelijke overheid te vormen die

aanvankelijk "Greater New York" werd genoemd. Uit de Borough van Brooklyn werd de onafhankelijke stad Brooklyn, samen met verschillende gemeenten uit oostelijk Kings County samengevoegd met Manhattan. Dit stadsdeel was recentelijk door de Brooklyn Bridge met Manhattan verbonden; De Borough Queens ontstond uit het westen van Queens County (met wat overschoot van het gestichte Nassau County in 1899); de Borough Staten Island omhelsde heel Richmond County. Alle overheden (gemeenten, steden en county's) in deze boroughs werden opgeheven. In 1914 maakte de Legislatuur van de Staat New York van Bronx één county, waardoor de vijf counties samenvielen met de vijf boroughs.

Op 15 juni 1904 kwamen meer dan 1000 mensen, voornamelijk vrouwen en kinderen uit de wijk Little Germany om op het stoomschip de General Slocum toen deze op de East River vuur vatte en afbrandde op North Brother Island. Het volgende jaar was Little Germany leeg gebloed. Op 25 maart 1911 koste de Triangle Shirtwaist Factory fire in Greenwich Village 146 textielarbeiders het leven. Beide rampen zouden elk op hun beurt leiden tot grote verbeteringen op het vlak van de veiligheid op schepen en in gebouwen.

Een reeks van nieuwe transportverbindingen waaronder de in 1904 geopende Subway hielp de nieuwe stad in haar éénwording. Het hoogtepunt van de Europese immigratie bracht nieuwe sociale opheffing. Later, in de jaren '1920, kreeg de stad een toevloed van Afro-Amerikanen te verwerken als deel van de Grote Migratie uit de Zuidelijke Amerikaanse Staten. Daarnaast vond de Harlem Renaissance plaats die deel uitmaakte van de economische hoogconjunctuur tijdens de drooglegging waarbij met elkaar wedijverende wolkenkrabbers aan de skyline verschenen.

In de eerste helft van de 20ste eeuw werd de stad een wereldcentrum voor industrie, handel en communicatie. De New York Subway reed uit en de spoorlijnen die vanuit de Grand Central Station vertrokken floreerden. In 1925 was New York City de stad met het hoogste aantal inwoners ter wereld en stootte daarmee Londen van de eerste plaats.

De spiraal van steeds sneller op elkaar volgende veranderingen, stijgende criminaliteit en armoede werd doorbroken door het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog die de handelsroutes verstoorden. Samen met de "Immigration Restriction Acts" die de naoorlogse immigratie beperkte en de Grote Depressie die de vraag naar nieuwe arbeid stopte, leidde dit alles tot het einde van de heerschappij van de "Gilded Age" baronnen.

Het Interbellum kende de verkiezing van de hervormingsgezinde burgemeester Fiorello LaGuardia en de val van Tammany Hall na tachtig jaar de stedelijke politiek te hebben gedomineerd. De stadsdemografie stabiliseerde en de vakbondsverenigingen slaagden er in nieuwe bescherming en welvaart te bekomen voor de arbeidersklasse. Het stedelijk bestuursapparaat onderging onder LaGuardia een sterke revisie. Zowel voor als na de Tweede Wereldoorlog werden door diens controversiële parkcommissaris Robert Moses grote gebieden in de stad heraangelegd voor het aanleggen van bruggen, parken en "parkways". Moses was de grootste Amerikaanse voorstander van het moderne urbanisme dat de auto centraal stelde.

Ondanks de gevolgen van de Grote Depressie na de beurskrach van 1929 op de New York Stock Exchange rezen tijdens de jaren '1930 wolkenkrabbers op aan de horizon, waaronder vele Art-Deco meesterwerken die vandaag nog steeds deel uitmaken van de skyline.

POST-WERELDOORLOG II: 1946-1977

Terugkerende oorlogsveteranen en immigranten uit Europa zorgden voor een naoorlogse economische boom en het leidde tot de ontwikkeling van grote wijken in het oosten van Queens. In 1951 verruilde de Verenigde Naties haar eerste hoofdkwartier in Flushing Meadows Park, Queens, voor de oostelijke zijde van Manhattan.

Tijdens de jaren '60 verloren de denkbeelden van de projectontwikkelaar en stadsleider Robert Moses aan populariteit in het voordeel van de anti-Urban Renewal kijk van Jane Jacobs. Na burgerlijke protesten werden de plannen om een expresweg door Lower Manhattan aan te leggen afgevoerd. Zoals vele grote steden in de Verenigde Staten werd ook NYC in de jaren '60 geteisterd door rassenrellen, stadsvlucht en industrieel verval. Eind juni 1969 vonden in de wijk Greenwich Village de Stonewall-rellen plaats. Een opstand van homo's, maar vooral travestieten die het getreiter van de New Yorkse politie beu waren. Deze opstand vormt een demarcatielijn in de geschiedenis van de holebi-beweging. Eind juli werd in New York het Gay Liberation Front opgericht, die nog datzelfde jaar in andere steden en aan universiteiten opdook. Exact één jaar later vond de eerste Gay pride parade ter wereld plaats tussen Greenwich Village en Central Park.

Tegen de jaren '70 had de stad de kwalijke reputatie een door criminaliteit verteerde relikwie uit het verleden te zijn. In 1975 kon het stadsbestuur het bankroet enkel vermijden door een federale lening- en schulden herschikking door de Municipal Assistance Corporation geleid door Felix Rohatyn. De stad werd tevens gedwongen om een nauwgezette financiële doorlichting te ondergaan door een bureau van de staat New York. In 1977 werd de stad door twee

rampen getroffen. De stad werd een tijdlang geteisterd door de seriemoordenaar David Berkowitz, bijgenaamd Son of Sam. Daarnaast zorgde de stroompanne datzelfde jaar voor een golf van massale plundering en vandalisme (1616 winkels werden beschadigd, 1037 brandhaarden geblust en 3776 mensen gearresteerd). Deze gebeurtenissen waren misschien de drijvende kracht voor de verkiezing van burgemeester Ed Koch, die beloofde de stad te laten heropleven.

MODERNE PERIODE: 1978-2001

In de jaren '80 kende Wall Street een sterke heropbloei en de stad herwon haar rol als centrum van de wereldwijde financiële industrie. Ook het Theater District rond Broadway (na in de jaren 1960 en 1970 te zijn geëvolueerd naar een Red light district) kende een heropbloei, te danken aan de groeiende toerisme-industrie. De jaren '90 werden gekenmerkt door een drastische daling van de criminaliteitsratio (voornamelijk onder burgemeester Rudy Giuliani) en het omkeren van de stadsvlucht. De stad werd

niet alleen de bestemming van immigranten vanuit de hele wereld maar ook die van vele Amerikaanse burgers die het kosmopolitische leven opzochten dat New York hen kon bieden. In de late jaren '90 genoot de stad disproportioneel van het succes van de financiële dienstverlening tijdens de dot com boom. Dit was één van de factoren in dat decennia waardoor de waarde van residentiële en commerciële gebouwen een sterke stijging kende.

POST 9/11: 2001-VANDAAG

New York City werd op 11 september 2001 opgeschrikt door een terroristische aanslag, waarbij bijna 3000 mensen de dood vonden toen twee vliegtuigen zich in het World Trade Center boorden. De wereldpers keek daarop toe hoe de meer dan 400 meter hoge Twin Towers instorten, een muur van stof en puin door de nabije straten stotend. Deze instorting bracht een ernstige klap toe aan de verzamelde hulpverleners en vooral aan de brandweerlui die via de trappen het vuur trachten te bereiken.

Economisch werden vooral de wijken in Lower Manhattan getroffen, daar de duizenden mensen die in het WTC tewerkgesteld waren de plaatselijke horeca niet meer konden aandoen. Er zijn volop plannen om op de voormalige WTC-site, bekend als Ground Zero, de Freedom Tower op te richten. De aanslagen bezorgden vele New Yorkers een trauma dat zich manifesteert bij elk vliegtuigongeluk in de stad. Op 14 augustus 2003 werd New York City, samen met acht andere Amerikaanse

Staten en delen van Canada, getroffen door de grootste stroomuitval in de geschiedenis van Noord-Amerika, de Northeast Blackout van 2003. De gevolgen van het uitvallen van liften, de metro van New York, lichten en verkeerslichten, airco's (temperatuur die dag: 33 °C), e.a. zorgden voor een gigantische chaos die de kwetsbaarheid van metropolen onder de aandacht bracht.

Bron: Wikipedia

